

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022/2023-2023/2024
(skrajne daty)
Rok akademicki 2022/2023

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Teoria i praktyka translacji
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Neofilologii, Katedra Germanistyki
Kierunek studiów	filologia germańska
Poziom studiów	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	specjalizacyjny, obowiązkowy
Język wykładowy	język niemiecki
Koordynator	dr Małgorzata Sieradzka
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	pracownicy Katedry Germanistyki

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1	15								1

1.2. Sposób realizacji zajęć

x zajęcia w formie tradycyjnej

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Zaliczenie bez oceny, egzamin..

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość języka wykładowego co najmniej na poziomie C1.
Zaliczenie przedmiotów z zakresu językoznawstwa na studiach pierwszego stopnia.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C ₁	Pogłębienie wiedzy dotyczącej definiowania i wyjaśniania podstawowych pojęć z zakresu przekładoznawstwa oraz wybranych zagadnień z zakresu teorii tłumaczenia.
C ₂	Zapoznanie studentów z charakterystyką głównych etapów rozwoju przekładoznawstwa oraz z metodologią badań w zakresie przekładoznawstwa.
C ₃	Zaznajomienie studentów z wybranymi typologiami teorii przekładu oraz z przykładowymi teoriami przekładu z uwzględnieniem istoty poszczególnych koncepcji.
C ₄	Rozwijanie u studentów umiejętności określania różnic w podejściu do zagadnień teoretycznych różnych autorów i (reprezentantów) szkół przekładoznawczych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student zna w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu przekładoznawstwa,	K_W01 K_W02 K_W03
EK_02	zna i rozumie w pogłębionym stopniu główne trendy i kierunki rozwoju, metodologię badań, najnowsze osiągnięcia i współczesne dokonania w zakresie przekładoznawstwa,	K_W01 K_W02 K_W03
EK_03	zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot, specyfikę przedmiotową i metodologiczną teorii przekładoznawczych w obrębie tradycji, teorii i szkół badawczych oraz ich interdyscyplinarności,	K_W04
EK_04	potrafi wykorzystywać i stosować w praktyce zdobytą i ugruntowaną wiedzę teoretyczną, biegle posługiwać się terminologią i paradygmatami badawczymi w obrębie przekładoznawstwa, selekcjonować, interpretować, syntetyzować i krytycznie analizować je, określając ich występowanie w praktyce translacji,	K_U01 K_U03
EK_05	jest gotów do krytycznej oceny nabytej i ugruntowanej wiedzy z zakresu teorii przekładoznawczych i wykorzystania ich w praktyce, w tym także do uznawania znaczenia wiedzy o języku niemieckim oraz do zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01 K_K02

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Językoznawstwo / gramatyka kontrastywna. Teoria przekładu – definicje. Przekładoznawstwo dziedziną interdyscyplinarną czy / oraz lingwistyki stosowanej? Wybrane pojęcia z zakresu przekładoznawstwa.
Formy realizacji komunikacji interlingwalnej i interkulturowej. Teoria przekładu – model ogólny i jej zakresy. Przekładoznawstwo w ujęciu teoretycznym i praktycznym. Aparat pojęciowy przekładoznawstwa.

Autonomia i kreatywność tłumacza / autora w refleksji teoretycznej. Teorie i modele przekładu – kryteria podziału. Przegląd teorii przekładu w oparciu o typologię Stolze.
Rozwój przekładoznawstwa, interdyscyplinarna mapa przekładoznawstwa, przekładoznawstwo jako nowa dyscyplina naukowa.
Językoznawcze szkoły przekładu (Jakobson, Nida, Albrecht). Szkoła lipska (Kade, Jäger, Neubert).
Pojęcie ekwiwalencji a przekład (Nida, Taber, Koller). Strukturalizm a kognitywizm w przekładoznawstwie (Klings, Höning, Kußmaul).
Przekład transferem języka, wiedzy czy kultury? Językowy obraz świata i specyfika kulturowa w przekładzie.
Relatywistyczna hipoteza Sapira / Whorfa a koncepcje przekładu jako transferu kulturowego.
Przekład literacki a hermeneutyka.
Koncepcja skoposu (Vermeer, Reiß).
Typologia tekstów a przekład (Harweg, Reiß, Koller, Nord).
Pragmatyczny wymiar przekładu (Höning / Kußmaul, Newmark). Działanie translacyjne (Holz-Mänttari).

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne

3.4 Metody dydaktyczne

- Wykład,
- wykład problemowy,
- konwersatorium związane z tematem wykładu,
- prezentacje multimedialne.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w., ćw., ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie, egzamin	w.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie, egzamin	w.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie, egzamin	w.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie, egzamin	w.
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	w.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie na podstawie systematycznej obecności na wykładzie. Po zakończeniu cyklu wykładów (po 1. semestrze) egzamin pisemny. Skala ocen: 60% - 3,0, 70% - 3,5, 80% - 4,0, 90% - 4,5, 95% - 5,0.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z planu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach)	3
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	12
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	brak
zasady i formy odbywania praktyk	brak

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Stolze, Radegundis (1994): Übersetzungstheorien. Eine Einführung. Tübingen: Gunter Narr Verlag.

Koller, Werner (2011): Einführung in die Übersetzungswissenschaft. Tübingen, Basel: Francke.

Snell-Hornby, Mary / Hönig, Hans G. / Kußmaul, Paul / Schmitt, Peter A. (2003): Handbuch Translation. Zweite, verbesserte Auflage. Tübingen: Stauffenburg.

Literatura uzupełniająca:

Albrecht, Jörn (2013): Übersetzung und Linguistik. Tübingen: Narr.

Kautz, Ulrich (2000): Handbuch Didaktik des Übersetzens und Dolmetschens. München: Goethe-Institut, luidicium.

Hönig, Hans G. (1995): Konstruktives Übersetzen. Tübingen: Stauffenburg.

Hönig, Hans G. / Kußmaul, Paul (1982): Strategie der Übersetzung. Ein Lehr- und Arbeitsbuch. Tübingen: Narr.

Kußmaul, Paul (2000): Kreatives Übersetzen. Tübingen: Stauffenburg.

Najnowsze publikacje o charakterze naukowym oraz materiały z prasy bieżącej i zasobów internetowych, zgodne z treściami merytorycznymi przedmiotu.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej